

os, at det ikke er hans eller hans Meningsfællers Skyld, at det tidligere citerede Forslag ikke er gaaet igennem, saa maa jeg dog bemærke, at det ærede Medlem i sin Tid var en af de iøvrigste Modstandere af det nævnte Forslag; han var dengang ikke Rigsdagsmand for Københavns 3die Valgkreds, men, saavidt jeg husker, repræsenterede han Frederiksborg Amts 3die Valgkreds. Naar det ærede Medlem deelte Modstanderne mod det foreliggende Forslag i 2 Classer, nemlig dem, hos hvem der var Jalouste, og dem, hos hvem der var Uvillie tilstede, fordi han for det Første meente, at man var skynsig paa Københavns Commune og bange for, at den skulde blive favoriseret, og for det Andet, at der var nogen Uvillie tilstede, fordi et andet Forslag i lignende Retning ikke gik igennem, saa skal jeg ikke ligefrem benægte disse Udtalelser af ham, men heller ikke tiltræde dem. Imidlertid maa jeg dog spørge, om ikke en saadan Jalouste, en saadan Uvillie i en vis Forstand kunde være fuldkommen berettiget, thi hvorfor skulle enkelte Dele af Landet og enkelte Debitorer favoriseres — for at holde mig til det brugte Ord — fremfor andre? Naar det ærede Medlem dernæst yderligere førte Forsvar for Lovforslaget, saa troer jeg ikke, at Nogen bedre har talt derimod, end han mod sin Villie gjorde. Han har ved flere Exempler søgt at vise os, at København ikke ligner andre Communer eller andre Skyldnere her i Landet, og han har som Grund derfor anført, at København saa at sige er det eneste Sted, der har Berøring med den øvrige Verden. Det kan glæde være, men skulde det være en Grund til at bevilge København Skattelettelse? Det troer jeg aldeles ikke; jeg troer netop, at det er en Fordeel for København, og jeg troer, det vilde være til liden Baade for København, om den Berøring, København har med den øvrige Verden, blev indskrænket. Det kan ikke skules for de Medlemmer fra hele Landet, der har for Nar sidde her og følge Forhandlingerne, at der er mangfoldige kostbare Indretninger i København, som blive betalte af de statteyndende Borgere i hele Landet, og som netop ere til Fordeel for København; det kan ikke modsiges, og det skal staa fast. Jeg maa nu spørge det

ærede Medlem, hvorledes han vil føre Beviset for, at denne Commune som en Heelhed er en mere trængende Debitor end enhver anden Debitor i hele Landet og fortrinsovis fortjener den Lettelse i Skatter, som man i Gaab om Fremtiden har nægtet andre; det er jo det, der skal være Bevæggrunden, og enten jeg seer tilvenstre eller tilhøire, nævnes dette som det Afgjørende. Naar det konstateres, at Københavns Commune er mere trængende end enhver anden, eller naar man vil søie til Loven, at man ved alle Aaen, der for Fremtiden gjøres af hvilken som helst Commune, skal have Lov til at bruge ustempelt Papir, baade til Obligationer og til Transporter, saa skal jeg villig gaae ind paa Forslaget; jeg er fuldkommen enig i Principet, men jeg kan endnu ikke see nogen Grund, hvorfor man netop skal gjøre en Undtagelse for foreliggende Tilfælde.

O. Müller: Naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (N. Hansen) har tillagt mig de Udtryk, at Københavns Communelaan var et Statslaan, saa er det en ligefrem Fordretelse af mine Ord. Forsaavidt jeg nævnte de Bidrag, der i sin Tid gaves til Frue Kirkes Opbyggelse, har jeg heller ikke udtalt, at det var en Statsag, men jeg har kun sagt, at der, ved saadanne store Foretagender, efter min Overbevisning er nogen Forskiel mellem København og andre Kjøbstæder i Landet, og jeg nævnte da Gjenspørelsen af Frue Kirke som et af de Tilfælde, ved hvilke Saadant har været anerkjendt. Jeg kunde forøvrigt godt indrømme, at denne Forskiel kun er liden, eller endg, at der ingen Forskiel er; thi heldigvis støtter denne Sag sig slet ikke paa, at København vil have noget Fortrin. København forlanger i dette Dilettislet ikke Andet end, hvad der er tilstaaet mange andre Communer. — Jeg nægter ikke, at jeg virkelig troer, der er nogen Forskiel, men jeg mener, at dette Forslag slet ikke behøver at støtte sig derpaa, og jeg indseer heller ikke, at man behøver videre at forfølge denne Side af Sagen. Jeg sagde for, at et Laan paa 2 Millioner i det Væsentlige har Charakteren af et Statslaan; det antager jeg for fuldkommen rigtigt, og det undrer mig kun, at den ærede